

ЧЕРНО МОРЕ

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Основанъ въ 1891 година.

„Всички права на свободата сж основани на правдата; за туй първата длъжност на свободата е да защищава правдата“.

ЦѢНИ.
За абониране на вѣстника:
За година 10 л.
„ 6 мѣсеца 5 л.
„ въ странство за година 15 л.
„ старъ брой 50 ст.
За обявленията:
1) Въ единъ стълбъ:
На 4 стр. за цифер. редъ 20 ст.
„ 1 стр. „ „ 1 л.—
„ другитѣ стр. „ — 50 ст.
2) Въ два стълба:
На 4 стр. за цифер. редъ—50 ст.
„ 1 „ „ „ 2 л.—
За срочни (шестимѣсечни или годишни) обявлениа се правятъ важни отстъпки.
ДЕПОЗИТАТЪ ВЪ СРЕДНОСТА
Законнаго на пош. абонатъ става въсвѣта отъ началото на мѣсеца

АДРЕСЪТЪ
За писма статии и рѣкописи:
До Редакцията.
За пари (въ бонусе и ваписе)
До П. Бобчевскій
РЕДАКЦИОННАТА И АДМИНИСТРАТИВНАТА
се помещава въ домъ Бобчевскій,
№ 335, сръбцу Централната
градска градина.
Редакцията не отговаря за
сдържаността на публикуванитѣ
писма и съобщения, които не
сж отъ специалнитѣ и
допискици.
Неупотрѣбенитѣ рѣкописи
се връщатъ, ако се платятъ
пощенскитѣ разходи.
Неплатени писма не се
приематъ.

Единъ брой 20 ст.

Единъ брой 20 ст.

Всѣки абонатъ има право да си достави загубения брой, но току слѣдъ получаването на слѣдующия брой. Инакъ, слѣдъ туй време, плаща като за „старъ“ брой, и то ако има.

Стопанинъ
П. Бобчевскій

Редакцията е взела за правило да не изпълнява никакви поръчки, които не сж придружени съ стойността.
За обявленията се плаща слѣдъ първото публикуване.

ПАРТИЗАНСКА ТИРАНИЯ У НАСЪ.

III.

Честността и патриотизмътъ. Само на тѣхъ се осланя нашето държавно управление, като морална отговорностъ. Само на тѣхъ напиратъ и „вѣрнитѣ партизани“ на правителството въ всичкитѣ си спорове, въ всичкитѣ си домогвания, въ всичкитѣ си оправдания. И, забѣлѣжете, всѣкъждѣ, гдѣто е била сжщата тѣзи конституционна система, когато практиката е поставяла на видъ пълната безотговорностъ на правителствитѣ, сѣ съ честността и патриотизма сж изнижавали партизанитѣ своитѣ патрони! Но пъкъ всичко е доказавало и доказва, че честността и патриотизмътъ сж се вземали и взематъ само за заблуждение и намаляване плиткитѣ, наивнитѣ партизани. Защото, колкото и да се проповѣдва честностъ и патриотизмъ, сѣ пакъ тиранията върлува, тя се увеличава, а не прѣстава.

И другъ пакъ сме казвали че, ако е работата да се управляваме съ надѣжда на честностъ и патриотизмъ, нѣма никаква — чуите, никаква — нужда отъ конституция: единъ самодържавецъ монархъ не може да не е честенъ, не може и да не е патриотъ, споредъ теорията на нашитѣ „либерали“. Тогазъ по-добъръ, дѣто ще хранимъ стоици души, да имаме единъ, само единъ, богатъ и умненъ човѣкъ, който ще ни управлява съ честностъ и патриотизмъ. Но произхождението на конституционното управление е нарочно и именно противъ такива безотливни твърдения. Знаете, че честността на чело не стоп, ва да се вижда и цѣни, а има намами, люти и скапи. Самото понятие *честностъ*, тѣй, както буквално се разбира отъ единичната тѣзи дума, не е сжществувало, не сжществувало и на да-ли ще може да сжществувало по този Божий свѣтъ. Има по свѣта само нечестностъ по-голяма и по-малка. Съ други думи, нѣма абсолютна честностъ, а има само относителна честностъ. А трѣбва ли тогазъ да се хранимъ съ глупавата мисль, че самото авание „министръ“ или „народенъ прѣдставителъ“ обезпечава съвѣстното изпълнение на възлагаемитѣ отъ тѣзи авания длъжности? Могло би туй (разбира се, до нѣдѣ), но ако би да имаше поне нѣкакъвъ надзоръ отъ общественото, отъ нѣкакво силно „обществено мнѣние“, което да прави натискъ и да отклонява нечестивитѣ увлечения. Освѣнъ това, но ли е възможно, щото нечестенъ човѣкъ и законодатель (или държавецъ мѣждѣ) да се олицетворяватъ въ единъ народенъ прѣдставителъ (или министръ) — партизани? Примери сж кола. Е, може ли пъкъ единъ нечестенъ въ собственитѣ си работи да бжде честенъ въ общественитѣ? — Отговаряйте си!

А патриотизмъ — сж, каква чародѣйна дума! Нашитѣ „либерали“ оглушиха и синитѣ въ кочинитѣ сж патриотизмъ. Гдѣ сѣднатъ, гдѣ станатъ — сѣ туй: патриотизмътъ да се поддържи, патриотизмътъ, нечутъ-невидѣнъ до сега, да се не оскверни. Не е чудно, разбира се. Всѣкой — ама разбирате ли? — всѣкой има претенцията да се кичи съ патриотизмъ; но, между туй, патриотизмътъ е игралъ въ всичкитѣ народи много повече шарлатанска роль, отколкото рольта на проявяване силъ! Въ историята на правителствата той е запазилъ сжществуванието си всѣкъ само въ абсолютнитѣ монархии, гдѣто монархитѣ се считатъ за Божии помазаници и, ако щете, иматъ даже наследственъ патриотизмъ. Въ конституционнитѣ страни, обаче, патриотизмътъ въ управлението на държавата

обязателно е падалъ и падалъ на задни мѣста до толкова, щото, едва е запазилъ сѣбиката си само въ исключителни, критически моменти за държавата. Въкътъ е призналъ вече, че истинскитѣ патриотизмъ е, да не се върва въ патриотизмъ и че истинския патриотизмъ има само онзи, който не приема да се довършва въ патриотизма му! Както виждате, много не по нашия български стомахъ патриотизмъ е призналъ. У насъ лицата, сѣ „патриотизмъ“, доказанъ и прѣдоказанъ чрѣзъ заслуги, се испъзватъ лично да претендиратъ доверие, даже се каратъ и шкембета истърбушватъ, зашто да не имъ се довършватъ!... Шахътъ въ Персия признава и най-първия човѣкъ, ако посмѣе да му каже, че не е патриотъ!...

Не, г-да читатели; у насъ не царува честностъ и патриотизмъ, а царува властолюбие, пустошавието. За туй бѣхме и казали по-напрѣдъ*, че моралната отговорностъ по държавното управление въ нашия вѣкъ е станала достойна да се въспѣва само въ областта на поезията. Да, у насъ честността и патриотизмътъ сж въадичажи вече на такова първо мѣсто, щото зарадъ тѣхъ и въ тѣхно име се нарушаватъ, сѣ тичаждѣ стари закони и се създаватъ нови, които единъ подиръ други като верига стѣсняватъ правата ни! Честността и патриотизмътъ изискватъ строго и акуратно изпълнение на закони, а не — тичаждѣ имъ. Честността и патриотизмътъ иматъ врѣмenni прѣвходства надъ всѣкакви закони и наредби само прѣдъ критически моменти, както и самата Конституция ги прѣдвижда (война, бунтъ и пр.), а въ всѣко друго врѣме тѣхната роль е само точното подчинение на законитѣ и разума имъ. Инакъ, ако и въ нормално врѣме сѣ тичаждѣ основнитѣ законоположения и общи права, подъ нѣкакви сж патриотизмъ и честности — това очевидно не може да бжде друго нѣщо, освѣнъ пълна партизанска тирания, забулена съ громки възгласи, за заблуждение и прикриване лични непозволени домогвания и облаги . . .

Кога, за Бога, ще почнатъ да се почитатъ у насъ общитѣ права, като неприкосновени, когато още и въ това мирно врѣме сме длъжни да гледаме не-зачитането имъ безнаказано? Какъвъ патриотизмъ, каква честностъ е, когато властта се мѣси въ най-святитѣ ни права — изборитѣ, а при туй трѣби, като прѣдъ слѣпи и глухи, че имало свобода? Каква печала е и тѣзи, които стана съ помощта на грубата сила? — Иде ни на умъ рѣчта на „Лордъ Мансфилда, казана нѣкога въ английския парламентъ: „Пустославнието е накарвало погрѣшно да се взематъ виковетѣ на тѣлната аа трѣба на „славата. Опитътъ учи, че мнозина, които по причина на врѣмenna популярностъ сж се считали за неопитни патриоти, въ историята сж се явявали — когато правдата въстѣржествувала надъ „мамата — като убийци на свободата“.

IV.

„Народно-либералната партия“ управлява отъ нѣколко години насамъ нашата страна. Сжщата тѣзи партия спечели по навѣстенъ вече способъ още единъ периодъ отъ 5 години за да управлява. Да се радва ли или да скърби свѣстнитѣ българинъ за този фактъ? За да разберемъ туй, намъ трѣбва 1) да узнаемъ принципитѣ, началата, върху които гради тѣзи дневна „партия“ своето сжществувание и 2) дѣлата, сѣ които тя о

опечетѣла правото да управляватъ страпѣта. Да почнемъ отъ първото.

Принципитѣ на „народно-либералната партия“ знаете ли? Ако вземемъ началото ѝ, като либерална партия, ще трѣбва да отидемъ далечъ, именно въ врѣмето, когато ѝ управлявахъ Каравеловъ и Цанковъ. Тѣй погледнато, тѣзи партия, макаръ тогазъ съ крайно свободолюбиви демократически принципи, даде водители „измѣнници на държавата“, споредъ езика на самата партия. Но дневнитѣ „либерали“ обясняватъ, че сж ритнѣли недостойнитѣ си водители, които докарали фатални врѣмена, и подновили партията, сѣ Стамболова на чело, отъ 11-й Августа 1886 год., слѣдъ аполоничния актъ на 9-й Августа. Добъръ. Какви принципи въдушенихъ тѣзи подновена партия? — Патриотически, чисто патриотически. Криво ли или право бѣше, тѣй ли трѣбваше да стане — това остава историята да рѣши и докаже. Фактъ е само, че почти всѣки българинъ поддържа контра-революцията, защото обичае прѣмногъ княза Александра (колкото и да бѣ слушалъ той консерваторитѣ и да бѣ униженъ и поруганъ за туй отъ либералитѣ — „патриотъ“...). Но съ набирание то на бегацарствующия Князь, патриотическото врѣме се свърши. Настъпи нормално вътрѣшно управление при нормаленъ конституционенъ съставъ отъ държавни хора. Нашитѣ патриотически-либерали, обаче, не свършиха патриотизма си, като се възползувахъ отъ нѣкои несериозни случаи и отъ неприпознаването на избора на Князь. Случаекитѣ имаша на сръбца си огромна сила, а неприпознаването бѣше и е чисто дипломатич. прѣпирня; слѣдов., ожесточението и оправдането му сѣ патриотизмъ докарвахъ повече врѣда, емигранти и смутове, отколкото полза, доказанахъ точно партия. тирания. Но да оставимъ тѣзи исторически горчелини за другъ пакъ, а да дойдемъ на думата си ограничено. Освѣнъ патриотизмъ тогазъ друго нѣщо, като принципъ за държавна конституционна дѣятелностъ, не се видѣ отъ „народно-либералната партия“. И така вървѣ чакъ до 1892 г., до измѣненята на Конституцията. Една по въпроса за тѣзи намѣнения испъкихъ принципитѣ на нашитѣ вече лѣжливи „либерали“. Документъ: „Още нѣколко думи за измѣненята на Конституцията“. Помнитѣ читателитѣ тѣзи брошура, по напрѣдъ напечатана, като статия, въ органа на партията и правителството в. „Свобода“, а послѣ отпечатана, прѣпиряна отъ органа и разпратена изъ Княжеството въ сѣлски екземпляри. Тукъ се виждатъ сигурно принципитѣ на дневното правителство, исходяще отъ „народно-либералната партия“. Ще цитираме, да видѣте:

„Така щото, ако да нѣмахме даже доказателства, че руската дипломация е гонила чрѣзъ нѣкои точки на конституцията да постигне и у насъ сжщия резултатъ, както у други държавници, то само примѣра на тѣзи послѣднитѣ трѣбваше да ни вразуми, че безсѣмство на сжществуванието на като народъ изисква да имаме едно силно правителство, косто да има достатъчно властъ, за да може ползотворно да употреби народнитѣ сили“.

Всичкото стрѣмление на народътъ трѣбва съдователно да бжде, да се даде властъ и сила на правителството, за да отбѣна дѣйствиата на вънкашнитѣ неприятели. Слабостта на нашата конституция, слабостъ, нарочно прокарана, сѣ състои именно тукъ, че по буквалния ѝ смисълъ никаква трайна властъ е немислима въ България. Всичкитѣ ѝ измѣнения трѣбва, прочее, да гонятъ унижението на този недостатъкъ. Мнозина може би ще викатъ, единъ отъ заслѣщение,

други отъ чужди подбуждения, че народната волностъ, свобода, пропадатъ; но на този висъ разбраната частъ на българскій народъ не трѣбва да обърща внимание, за щото свободата и независимостта на отечеството сж по мили на хората, които водятъ държавната машина отъ колкото на всѣки другитѣ. (Патриотизмъ — по-голямъ у хората на правителството: всѣкой, който не се съблѣзва, щѣ бжде или отъ заслѣщение или отъ чужди побуждения! Чиста сжнѣтъ не може да има у хора неправителствени! — Редъ „П. М.“)

„Нека най-сетѣ да разгледаме въ общи думи проектиранитѣ измѣнения, за да видѣмъ, да ли тѣ сж въ състояние да дадатъ резултата, който трѣбва да гонятъ всичкитѣ наши закони: усиленито властѣта на правителството“.

„Слѣдъ детрониранието на Александра I ако бѣше се вървѣло по демократическитѣ съвети на генералъ Каулареса, ако не бѣше се намѣрила една далекоридна глава съ твърда ръка, която да тури край на свободата и разудаността, проповѣдвани отъ сжщия генералъ, кой не може да прѣвпиди каква участь ни чакаше? (Имате право: въ критически врѣмена тѣй се прави. Но тѣ сѣ свършиха — всичко за Ърмето си. — Редъ „Черно Море“). Ако въ това врѣме г-нъ Стамболовъ бѣше послушалъ съветитѣ на нашитѣ демократи, че „противъ злинитѣ, поразжани отъ новопридобитата свобода, има само едно срѣдство и това срѣдство е — самата свобода“, както билъ казалъ Стюартъ Милъ, то сега нито ний, още по-малко тѣ, щѣме да пишѣмъ вѣстници. Огъ наведенитѣ примери видѣхме какво сж правили отъ подобна неразумна свобода гледиштѣ за чуждо държави. Исколко годишно управление въ България, което ж истелли въ уста на англосръбцу нѣя мѣхка, косто тури край на чуждата намѣса въ страната, ни показва пътятъ, въ който трѣбва да вървимъ, до като народътъ се сдобие съ известно политическо въспитание“.

„Измѣненито на чл. 86 има този духъ именно. Чрѣзъ намаляването числото на депутатитѣ, партията, която е на властъ, ще има възможностъ да избере хората си, способни за прѣставъ телеския мандръ, които сигурно би поддържали правителството въ изпълнението програмата на партията. Това постижкото, толи, който е на властъ, ще бжде обезпеченъ за одобренито на своитѣ дѣйствиа и ще има рѣшитѣ си свободни въ границитѣ на законитѣ. По този начинъ правителството ще бжде силно, ще може свободно да располага съ народнитѣ способности, ще може да се прѣбдава на всички полезни прѣдприятия, които изискватъ една трайна и обезпечена властъ. Произхождението на прѣдставителския мандатъ дава сжщитѣ слѣдствия: правителството, снабдено съ властъ, ще има сжщъ по-дълъгъ животъ, та страната ще бжде въ право да изиска отъ него по-здорово обмислени закони и по-цѣлесобразни мѣрки за въздигането на отечеството“.

„Никой народъ не е дипломатъ, а още по-малко излѣзлия вчера отъ робство, та да може да съзрѣ употребяватъ ли го или не за оръжие. А нима питаха народътѣ Батемберга? Всички знаемъ, че той бѣше любимъ на всѣкъ въ България, това обаче никакъ не попомѣри за унижението на комплота противъ него. (А пъкъ сега пишѣте, че Батембергъ билъ намразенъ и си прѣкатуриалъ колата, по причина, че слушалъ Начевича и станѣлъ партизанинъ! Не-ли „изверги“ го свалихъ?.. Дѣ както уидѣна, не ли? . . . Редъ „Черно Море“). Сжмислителната народна любовъ съдователно е слаба гаранция срѣщу мрачитѣ дѣйствиа на вънкашния неприятели. А сръбцу тѣхъ именно трѣбва да се даде властъ и сила на правителството“.

И така, принципитѣ, които движатъ и оправдаватъ сжществуванието на властующата „народно-либерална партия“ сж силно и трайно правителство, отъ пакъ патриотическа причина — да стоимъ будно сръбцу русскитѣ замисли.

Силно правителство — ний разбираме, па и правителството, собствено, бина всѣкога силно, защото располага въ нужда съ всичката фактическа сила на народа. Съдователно, никаква по-голяма фактическа сила отъ она, която има народътъ ни, нѣма какъ да се даде на правителството, а усиляването му въ по-голямъ

* Гледанъ брой 75-й.

размърз остава вече за *сметка на правата на народа*. Такова усиление може да се допусне само в изключително, критическо време, за когато и самата ни Конституция ги предава в ръцете на правителството, като му позволява да спре силата на относителните членове от неж и даже да обяви военно положение. Нашата властующа партия, обаче, ги искаше *за всичко* и ги взема с намъненето на Конституцията. Това било патриотизъм и либерализъм! Това било принципът от патриотизъм!

Но не е и само туй. Брошурата издава за принцип на „народно-либералната партия“ още и „трайно“ правителство. „Силно“ и „трайно“ — не е едно и също нещо. Правителството, като правителство, не само е трайно но — вечно, утвърдено с закони, до като има България. Не биват „трайни“ само лицата, които заемат властта, правителството. Това е туй, защото страната е конституционна, и трайна, па даже пожизненна, е само Особата на Държавния Глава. Но нашата названа „народна и либерална партия“ има принципа, да управлява с *трайно* правителство, т. е. да бждат водителите ѝ на власт поне 20—25 години. Толкова години, защото водителът г. Стамболов, в втората си ръка, за представител, в Вел. Народ. Събрание, тържествено заяви, че туй измънена Конституцията може да трае 20—25 години! Това е то — „трайно правителство!“ — „Слабостта на нашата Конституция, слабост, нарочна проклина, се състои именно тук, че „по буквалния ѝ смисъл никаква трайна власт е не мислима в България“ — казва брошурата на партията — „всичките ѝ измънения трбват, прочее, да гонят унищожението на този недостатък“. Виждате ли принцип? Политическата партия, като се е домогала на власт, трбва да остане „трайна“ и ако не е туй — това е „недостатък“, „слабост“! И всичко това е съвсем либерално и конституционно управление у нас! Всичко това е патриотизъм, за патриотизъм, от патриотизъм!

Да следим още основите и развитието на тези „либерални“ принципи в „народно-либералната партия“.

Казваме, че тези принципи са приготвени за до 20—25 години по-патриотически причини. „Съзнателната народна любов е, следов, слаба гаранция, сръщу мрачните дйствия на вънкашния неприятел“ — развива мисъл брошурата — „а сръщу тях именно трбват да се даде власт и сила на правителството“. Какъ хубаво разяснено! Изглежда, че любовта на силното правителство е по-твърда гаранция, защото народната любов е съмнителна! Правителството било по-патриотично, отколкото народът, за туй правителството трбвало да е с власт и сила! Един притър: Певселванската държава в Америка от страх, да не бжде погълната от Англия, която владее в съседство колонии, разшири, напротив, правата на народа, за да не бжде в власт и сила правителството, та да бжде принудено да отстъпи, че и интригите да не могат да вирват между самия властен народ, а правителството да се оправдава прѣд интригите с своето безсилно прѣд властта на народа. Под влиянието на сжия страх прѣд фактическата сила на неприятеля си, тази държава още прие да влѣе в съверо-американската федерация, като запази напълно правата си, народните си вътрѣшни права. Виждате ли, гледайте ли сега, колко ѝ е лошо туй! Но у нас не било туй. „Нѣколко годишно управление в България, което ѝ изтегли от всички уста на мечката, ни показа пята, в която трбват да вършим, до като народът се добие с извѣстно политическо възпитание“ — туй казва партията в брошурата си. Дѣто че се рече, че се управляваме си силно и трайно правителство 20—25 години, до като народът получи политическо възпитание! И това е принцип и отечески грижи! Вий знаете ли, читателю, какъ добива един народ политическото си възпитание? Не се ли съгласяват с нас, че руският цар, турският падишах, персийският шахъ чакат политическото възпитание на народите си, за да прѣдоставят сѣдбините им на собствените техни грижи? Туй и ний: до като получим политическо възпитание, „правителството ще бжде силно, ще може свободно да разполага с народните способности“, „ще може ползотворно да употре-

„би народните сили!“ А туй — „до като получим“ — кога ще бжде? Казано е до 20—25 години, но и тези 20—25 години са условни, защото, силното и трайно правителство — се създаде сръщу „мечката“ Россия и въпросът тогаваше за дипломатическа основа. За да се пазим от Россия, каза се, трбва да не се управляваме демократически, а — деспотически. Е, до кога туй? Да мислим, че както „чукаме носовите“ на Россия и Франция, туй ще ги и смажем, та ще се свърши — и дѣлата ще се измѣнят. Да мислим, че до като се помирим с Россия — никакъ не е, защото сме рѣкли сѣ да псуваме и да дадемъ противоположно политическо възпитание на народа си. Да мислим, че до като прѣстане да ни гони Россия, — не е, защото Россия не е прѣстанала от 4 века. До кога, джанъм? — До никога, не ли? И това от „либералите“ ни, ония, които родих демократическата конституция! Ний не ще споримъ върху туй „до кога“, а ще заключимъ с думите на един английски историкъ, поет и държавен мъж Томасъ Маколи: „Много днешни политици иматъ „обичай да прѣдставятъ като аксиома, че „никой народъ не трбва да бжде напълно свободенъ, до като той се не приготви да се ползува от тая свобода. Това правило е достойно за всеки глау-пецъ в старата приказка, който се за-рѣкълъ да не влѣзва в вода, до като не се научи да плава. Ако хората трбват да чакат за свобода, до като станатъ умни и добри в деспотство, тѣ могатъ наистина да чакатъ вечно!“

И така, вий сами виждате, че принципите на уж народната либерална партия са отживели века си и не само това, ами са срамни в нашия век. Цѣл един народъ да стане нищо друго, освѣн стадо овци на своето правителство — това е било в забравените времена, и ако сега се е запазило още в Россия и Турция, не остава освѣн да гледаме живота на народа в тия държави. И тамъ, като у насъ вече, за срамъ на народите, правителствата са трайни и до тамъ трайни, щото вече са достигнали и монарха да снематъ и убиватъ (на пр. в Турция)..... „Силно и трайно“ правителство у насъ е искусствено положение, с силата на партизанската тирания, а никакъ не е по патриархалните нрави на нашия народ. Доста му бѣше нему турското силно и трайно правителство, та за туй то падна, като наложено, а ще падне неминуемо и туй таквъз положение, като искусствено, като наложено, като партизанска тирания.

Остава ни да видимъ и дѣлата на тази партия в управлението на страната, с които тя, партията, трби за патриотизма си и за правото си да управлява.

(Слѣдва)

„ЕКСПЛОАТАЦИЯТА СЪ ИМЕТО НА КНЯЗА ИМА ЛОШИ ПОСЛѢДСТВИЯ.“

Подъ таквъз заглавие в „Свобода“ даде редъ статии, в които критикува апелите на „Св. Слово“ къмъ Княза, за свалянето на днешния кабинетъ, както и думите „оппозиция на Н. Ц. Височество“, наразени отъ послѣдния този вѣстникъ, като защитникъ на Короната. В тѣзи си критики „Свобода“ разбира, че съединената оппозиция поставяла за свой шефъ Княза. И, като така, за опрѣделение „лошите послѣдствия“ отъ експлоатацията съ името на Княза, — не искуца да напомни, че ако Той се „полжже“ да се поведе с оппозицията, цѣл да се сръдне с враждата, ненавистта и нападките на „либералната партия“, че ще се отворѣла „жестока борба“ между Народа и Короната, че ще се замѣсли и русофилите, че ще паднѣл престижътъ на Короната, че ще се създадѣли „династическа борба“ и „междусоборъ“, а една такъва бъркотия не ще бждѣла полезна за никого, но ще се турѣло „въ опасностъ съществуванетоъ на отечеството.“

Този полемика между официоза „Свобода“ и оппозицията в „Свободно Слово“ не може да не обръща вниманието на всекиго, а и самият фактъ, че „Свобода“ разисква въпроса в туй изострена форма, дава да се заключава, че полемиката не е току така празна приказка, но че въпросътъ, за възможността или невъзможността на какъва сериозна стѣпка отъ страна на Княза, занимава умовете в висшите правителствени кръгове в настояще време.

Подъ такова впечатление, ний не трбва да бждемъ чужди на това течение, като четемъ заплашвания отъ „либерал. партия“ съ ужаси, от които ни настрѣхватъ космитѣ. Имахме случай да кажемъ и ний, че управлението на страната ни е несъгласно съ исканията на Конституцията ни и че за туй единственият изходъ е конституционното право на Княза — да растури днешния кабинетъ. Сега по този поводъ пада ни случай пъкъ да занимаемъ читателя и съ сжщността на говоримото конституционно право на Върховния Глава. Ний ще се изразимъ на късо, ясно и просто, разбрано за всекиго.

По Конституцията ни, князътъ е върховенъ прѣдставителъ и пазителъ на народната воля. Като такъвъ, нему е дадено отъ народа право, да уволнява и назначава министрите в държавата, а защото тѣ идватъ на власт по доверие отъ народното събрание, дадено е още право на княза да растури и събраниято. Но князътъ, като върховенъ прѣдставителъ на народната воля, естествено не може да върши нищо противъ народната воля, която пъкъ се изразява, по право, и отъ народното събрание. Отъ тукъ произхожда практическиятъ неписанъ законъ, че „князътъ църква, но не управлява“. Вжельтъ в тѣзи слѣдствия е, че князътъ не управлява, а слуша народното събрание, но тогавъ, и само тогавъ, когато народното събрание изразява наистина народната воля и, слѣдователно още, когато изхождатъ отъ таквъз събрание правителство се радва на народно доверие. Това е, и толкова е сжщността, теорията на княжеското конституционно право за сваляне правителство и растуриане народно събрание.

Сега да дойдемъ на дългата критика в „Свобода.“ заедно съ страхотите, които тя прѣдполага и поставя отъ страна на „либералната партия.“ Да се попитаме първо: защо тѣй падането на един кабинетъ у насъ трбва да се придружава съ страхъ отъ такива „жестоки борби“ и „опасности за съществуванетоъ на отечеството ни“? Не-ли и въ други конституционни държави падатъ кабинети, които са съставени сѣ съ доверието на камарата? А въ тѣхъ не става нищо подобно! — Послѣ. Какъвъ разуменъ, добросъвестенъ или, ако щете, патриотически мотивъ има нацията „либерална партия“ или, по-вѣрно, шефътъ ѝ (защото тази партия била „дисциплинирана“ и безъ волята му не могло да става нищо) — защо, казваме, той има да враждува, да води „жестока борба“, да причинява „междусоборъ“ само по причина на падането си? Каква врѣда или опасностъ за държавата и отечеството може да има, ако се смѣни кабинетътъ, та, вмѣсто Първанъ, да стане Драганъ пръвъ министъръ? — Казватъ за причина 1) партизанството на Княза и 2) народното доверие ималъ г-нъ Стамболовъ. Позволѣте ни, да си кажемъ простицката: Бошѣ лаф!

Да се разберемъ. Сама „либер. партия“ чрѣзъ „Свобода“ трби, че Князътъ ни е мждъръ. И ний най-искрено го подтвърждаваме. Князътъ, съгласно съ Конституцията, въ която се е клѣлъ, пожелѣ да има пълна свобода на изборите, за да знае и да върва, че съвѣтниците Му (министрите) и дѣт при Него съ доверието на народа и че Народното Събрание дѣйствително Му донася народната воля; защото, като Върховенъ Прѣдставителъ на народната воля и доверие, когато се съгласява съ мнѣнията на съвѣтниците Си и съ рѣшенията на Народното Събрание, трбва и да върва, че се съгласява тъкмо съ народа Си. — Но какво се видѣ въ изборите? Насилия и пайки! Лажка ли е? Казваме го туй прѣдъ цѣлата ни интелигенция съ чисто чело. Оди кабинетъ, онова правителство, което върва че има доверието на народа си, не би си служило съ противоконституционни маниери и дѣла въ изборите. А кой е оня Държавенъ Глава, който, лице съ лице прѣдъ подобно положение на изборите, да не се смѣня въ конституционността на правителството Си? Напротивъ, отечественъ прѣдъ дългъ Му лѣжи непрѣмѣнно да провѣри народната воля и доверие къмъ правителството Си. Инакъ Той ще бжде въ кривъ пътъ. Свалянето на кабинетъ по тѣзи причина не е партизанство. Правото на Княза, да сваля и растури, нѣма и не може да има никакво друго название, освѣн да провѣри, да ли дѣйствително кабинетътъ се ползува съ народно доверие. Ако сваленият кабинетъ спечели въ свободни избори, пакъ иде на власт и

Князътъ е длъженъ да го приеме, защото народътъ Му го иска, а Той прѣдставлява именно волята му.

Прочее, въ всичката тѣзи връя отъ „Свобода“ ключътъ е: *днешното правителство ползува ли се съ народното доверие?* А кой българинъ, съ всичката си съвѣсть, ще каже „да“, като е гледалъ изборите на 18-й Юлий?

Читателътъ, слѣдъ туй, самъ се о-сѣца каква цѣна заслужаватъ заплашванията съ „жестоки“ и „династически борби“, та намъ не прѣдстои вече труда, да ги разоблачаваме. Днесъ не е 1881 год., която току се припомня, а е 1893 година, когато интелигенцията ни, която при нужда се гжделичка отъ „Свобода“, не е вече въ пелени. . . .

СЕДМИЧНИ БЪЛГЪНИ

ВЪТРЕШНИ.

— Отъ Радне-Махле получихме едно писмо, по причина че е дълго, не помѣстимъ изцѣло. Съобщава ни се, че Старо-Загорската Окр. Постоянна Комисия усвоила общинското право на туй село, съ станция по желѣзно-пътната линия за „шиникчиликъ“ и „кантарие“, приходъ, който възлизалъ къмъ 10,000 лева. За да усвои, Постоянната Комисия е поставила прѣдлогъ, че нѣкои кметове злоупотрѣбили съ този приходъ, но сжщъ такъвъ приходъ на другите села съ станция не били посѣгнати. Освѣнъ тѣзи, Пост. Комисия намѣрила и едни 12,000 лева (приблиз.), икономисани за построяване на едно общинско училище, та и тия пари прибавила, като една частъ прѣдала въ Старо-Загорската Земледѣл. Каса, а друга частъ дала на чисти лица съ записи и общината е харчила пари, до като ги извади отъ тия лица, слѣдъ протести отъ прѣдприемача на училището. Сега на 30-й Августъ и 1-й Септември са ставали дватѣрѣ въ дѣлѣ мѣста (въ Ст. Загора и въ Радне-махле) за тѣзи приходи на селската община, защото с. Радне-махле не скланило, но нѣмало добри конкуренти, да стане търговецъ въ Ст. Загора, както настоявала Пост. Комисия. Резултатътъ е: въ Ст. Загора търговецъ останѣлъ върху конкурентъ за 4,500 лева, а въ Радне-махле останѣлъ върху другъ конкурентъ за 13,101 левъ и даже е послѣдвало наддаване още 5 % върху тѣзи сумми!

— Въ София . . . издава новъ вѣстникъ „Другаръ“, който щѣ да се издава седмично. Вѣстникътъ си туря програмата да занимава съ македонските работи специално, а по работите на свободното княжество щѣ да бжде безъ критика и мнѣние. Цѣната му е, . . . за година 4 лева, 2 лева, а отъ . . . издаванетоъ му.

Желаемъ успѣхъ на новия вѣстникъ.

— Новъ вѣстникъ „Другаръ“ е починалъ да излиза въ София, като органъ на социално-демократичъ, защитникъ на работническите интереси. Цѣна на вѣстника: за година 4 лева, за 6 мѣсеца 2 лева. Желаемъ му успѣхъ.

— В. „Пловдивъ“ си бае нѣщо за насъ заедъ една интересна буква И., но защото статията е напѣтрена съ много „подлости“ и „низки душици“, май не ѝ дочетохме, а погрѣхварихме прѣзъ очи за адетъ. На края само съгледяхме курсивирано „черно“, та се заинтересувахме: то било, че защото ний сме били „Черно Море“, та сме се грижели всичко въ България да бжде черно! Помѣто бѣло туй, в. „Пловдивъ“ добръ ще стори, да се прѣдпазва да не попадне да стане и той черенъ отъ насъ . . . Въ сжщностъ, ний нито мислимъ, да си играемъ съ „Пловдивъ“, да го чернимъ, но когато самъ се догажда тѣй за насъ, нека си се пазимъ . . .

— Мнозина отъ старите ни дописници са починали да даватъ своите съобщения отъ обществ. характеръ за отѣла ни „Писатѣль“. Нищо нѣмаме противъ туй желание, но едно, за което много настояваме, трбва всекиго да имъ бжде на умъ: намъ трбватъ само факти изъ общественния животъ въ градовете, безъ коментарии, безъ най-малкото прѣувеличение или притуряния. Тамъ, гдѣто има нужда отъ коментарии, само редакцията ще ги прави. Писатѣль, разбира сѣ, може да ни обяснява и дава заключенията си по факта, но тѣ се прѣвѣрватъ въ редакцията и подлѣжатъ на одобрение. Този отѣлъ отворихме не за дописки, а само за какъво става въ другите градове, за примѣръ и за порицание. Да се държи читателътъ въ течението на работите въ извѣстно мѣсто — е ползата, която ний желаемъ да принесемъ. Всекакви примѣрни дѣла или произволи и нередовности, особено отъ чиновници, ний всекиго сме прѣсѣлѣвали и поставали въ извѣстностъ прѣдъ властта и обществото. Само нека бждатъ точни безъусловно. Инакъ, при откриване на лажка, безъ двоумение, изобличаваме явно дописника си. Никакви частни и партизански интереси не ни са въодушевявали и не ще ни въодушевяватъ.

— Получихме бр. 2-й отъ „Селски Вѣстникъ“, който е починалъ да излиза въ с. Мусина (Търновска околия). Редакторъ-отговорникъ Л. Недѣлковъ. Излиза въ малкъ форматъ всяка сѣбота. Абонаментътъ му е за година 4 лева, за половина година 2 л. 50 ст. Хубавиетъ и легкъ почти селски еикъ, заедно съ свѣстното му списване, привличатъ читателя. Отъ друга страна издаванетоъ на селски вѣстници отъ

грамадна полза и намъ не остава, освѣтъ да се радваме за появяването на „Селски Вѣстникъ“.

Прѣпоръчваме го и му желаемъ всичко добро.

— Градските избори въ Ст. Загора прѣд-ставяватъ чудна характеристика на политическия ни животъ. Ако знаехте читателитѣ ни, тамъ се създадохъ дѣи мѣстни партии, отъ които една има за водителъ г-на М. Милева, достоенъ ученикъ на столичния г. Д. Петкова, а другата партия има за водителъ д-ра Стояновича. Дѣтѣ партии издаватъ два вѣстника: „Истина“ и „Правда“. Прѣдъ изборитѣ всичко кокашко бѣше изрѣчено, всички пороци частни и обществени бѣха занесени прѣдъ всѣхъ. Разгорѣнието бѣше до тамъ се образувана една шайка, што правителството бѣше пратило тамъ свой особенъ ревизоръ г-на Т. Пѣва за врѣмето и деня на градскитѣ избори. Но нито този правителственъ ревизоръ е могълъ да дойде до-хана на г-на Петковия ученикъ Милева! Въ деня на изборитѣ, като оставимъ всичко друго на страна, г. Пѣвъ приостапувалъ при избирателното бюро и, прѣдставилъ си, прѣдъ очитѣ му сж се турили въ унитѣ сноичета бюлетини отъ лицата на бюрото, ревизорътъ ги взелъ отъ ръцѣтъ имъ, изобличавалъ ги за таква противозаконна постѣпка и искалъ отъ прѣдседателя на бюрото, да отстранява незакон-ности. Но . . . по една записка отъ г. Милева, прѣдседателя на бюрото се обърналъ къмъ ре-визора: „Г-нъ ревизоре! Или виѣ трѣбва да из-бавите отъ тукъ или азъ ще излѣзя!“ И ре-визорътъ си взелъ шапката, та и въ града не се сирѣлъ, а си замизилъ. Подиръ туй какво е вече ставало — който иска, да чете тамошнитѣ вѣстници: дълги описания сж, та не можемъ ги помѣсти.

— Въ Търново, споредъ както ни распро-вѣятъ пѣтници отъ тамъ, градскитѣ избори сж дали листата на г-на Халачева, противъ оная на г-на Стамболова, който билъ тамъ и съжа-лявалъ, че толкова добро е направилъ на той градъ, а не билъ послушанъ. Ний мислѣхме, че г. Халачевъ ще става прѣдседателъ, но вече нито подпрѣдседателъ не може станѣ той въ VII Нар. Събрание.

— Въ Свищовъ правителственната листа въ градскитѣ избори е пропаднала. Изборни сж били независими граждани.

Въ Шуменъ спечеленитѣ отъ оппозицията градски избори били вече касопрани отъ Пост. Комиссия, по причина на нѣкакви нередовно-сти. То значи, че вторитѣ градски избори въ тоя градъ ще бѣдѣтъ интересни. Какви не-редовности могатъ да правятъ хора оппозицио-нери, безъ властъ, безъ шайка, безъ градски тулумбаджии — това ний не можемъ да си ис-тъкуваме още; но, ако е работата да търсимъ нередовности, тукашнитѣ наши избори би трѣб-вало да погледѣтъ въ дѣвъ-земя, когато, напро-тивъ, тѣ сж само утвърдени.

— За Т. Пазарджикскитѣ избори дава пълни свидѣния тамошнитѣ „Прогрессъ“. Дѣтѣ мѣстни партии и тѣхъ бѣхъ тѣхъ ожесточе-ни, што още прѣди изборитѣ тамъ играяхъ къмъ и революери, имаме мъртви и ранени въ бой между дѣтѣ партии: едната на днешния мѣстъ г. Пѣва и другата на г. Матакиева. Въ деня на изборитѣ нѣко правителств. ревизоръ г. Мариновъ, съ отстранение на окр. управи-тель, е пазилъ порядъка и, за избѣгване на безсѣмѣнни сблъсквания, билъ поставилъ кор-дони между раздѣленитѣ дѣи тѣли отъ изби-ратели, а диганитѣ — горкитѣ — се плашели, та канили самъ окол. началникъ да ги води при бюрото, за да гласуватъ! Г-нъ Матакиевата листа пропаднала. „Прогрессъ“ намѣрва за по-лезна намѣсата на полицията, чрѣзъ която сж се отбили побоищата.

— Въ Руссе, като у насъ, изборитѣ сж станали съ участието на окр. управителъ, г-на Манолова. Гражданитѣ сж се оттеглили отъ гласуване.

— Въ Разградъ градскитѣ избори били раздѣлени между правителств. и опозиц. партии по на половина; но върва се, че постоянната тамъ комиссия ще ги касира, защото окр. управителъ г. Коджабашовъ не билъ доволенъ. Отчислени сж тамъ двамъ чиновници по край изборитѣ.

— Заемаме отъ в. „Свобода“:

„Както съобщихме и по-напрѣдъ, правител-ството е ангажирало отъ 18 Августъ т. г. па-рахода „Съединение“, принадлежащъ на Созо-полски жителъ К. Теофаниди, да завършва пощенската служба и съобщенията между на-шитѣ черноморски пристанища. Тоя параходъ, ако и да е твърдъ малкъ въ сравнение съ па-рахода „Султанъ“, който минѣлата година има-ше сѣщото назначение, но правителството го е прѣдпочело по слѣдующитѣ твърди важни при-чини: 1) защото компанията „Алоидъ“ поис-кала една годишна субвенция отъ 120,000 лева, освѣтъ въглищата и разнитѣ права и такси, за да продължи службата на парахода си „Султанъ“ въ нашитѣ черноморски води и то за не по-малко отъ една год.; 2) защото Българското Параходно Дружество ще тури слѣдъ нѣколко мѣсеца въ циркуляция своитѣ си параходи и тогава естествено съ тѣхъ ще се поддържатъ съобщенията между казанитѣ наши пристанища и 3) К. Теофаниди, като е български поданикъ, има всички прѣимущества, аа да си служи пра-вителството съ неговия параходъ. Както се у-чимъ, тия дни е билъ въ София прѣдставителя на К. Теофаниди г. Гр. Луудопулосъ, който е билъ натоваренъ да се споразумѣе за сключва-нието контракта и изработването итинирера (тарифата) за парахода „Съединение“. Споредъ тоя контрактъ нашето правителство ще плаща за службата на казания параходъ 1800 лева на мѣсецъ и фаровото право, до като трѣгнатъ па-раходитѣ на Българското Параходно Друже-ство. Срѣщо това парахода „Съединение“ ще

принеся бесплатно пощата между градоветѣ ни по Черно море; освѣтъ това държавнитѣ чи-новници, офицеритѣ, унтер-офицеритѣ и вой-ницитѣ отъ българската войска, пѣтующи по служба, ще плащатъ 50 % отъ обыкновеннитѣ цѣни на билетитѣ и ще иматъ право на без-платно прѣнасяние багажъ до 100 килограмма; за всѣка връхшина на багажа, до 300 килогра-ма, ще се плаща само 50 % отъ установенитѣ такси; за всѣки воененъ транспортъ, шомъ чис-лото на войницитѣ е повече отъ 10 души, ще се плаща само 25 % отъ обыкновенната тарифа; стражаритѣ, пѣтующи по служби, ще се прѣна-сятъ бесплатно, както и арестантитѣ, приду-жавани отъ стражари. Означенитѣ тукъ лица, за да могатъ да се ползватъ отъ изложенитѣ по-горѣ намалени цѣни и такси, трѣбва при-снѣжданието си съ билети, да прѣдставяватъ свидѣтелства за пѣтуванието си по служба, което да бѣде завѣрно отъ окръжний управи-тель или неговъ замѣстникъ въ градътъ, отъ гдѣто трѣгва парахода.

„Споредъ новонаработения итиниреръ, който влиза въ сила отъ 19 того, парахода „Съедине-ние“ ще трѣгва отъ Бургазъ всѣка срѣда и сѣбота въ 9 ч. сутринта, а отъ Варна за Бал-чискъ въ 6 ч. вѣч.; отъ Балчикъ за Варна ще трѣгва всѣки понеделникъ и четвъртъкъ въ 6 часа сутринта, а отъ Варна за Бургазъ — въ 10 часа сутринта. Въ Анхисло парахода ще се отбива всѣка срѣда, като отива отъ Бургазъ за Варна, и всѣки четвъртъкъ, като отива отъ Вар-на за Бургазъ. Въ Бургазъ парахода ще сѣвпа-да съ директнитѣ тренове за и отъ София.

„Агента на парахода „Съединение“, г. Гр. Луудопулосъ, въ Варна, ще дава всички свѣ-дѣния и улеснения на интересующитѣ се.“

Правителството е постѣжило добръ, като прѣдпочело икономията въ случая. Наистина, параходътъ е малкъ и неудобенъ, но не е и за много врѣме.

МѢСТНИ.

— На 14-й того Тѣхни Царски Височества, по православния обичай, сж благоволили да по-канятъ свещеннодѣйствуещия въ мѣнастерска-та при Дворца църква „Св. Димитрий“, све-щенника Христа Върбановъ, да поржеи всич-китѣ стаи на Дворца.

— Н-йно Ц. Височество въ недѣля, при-дружена отъ почетната Си дама, направи рас-ходка на кола прѣзъ лозята въ града ни.

— Градскитѣ избори въ нашия градъ сж вече утвърдени отъ нашата Окр. Постоянна Комиссия! И така трѣбваше да постѣжи Комиссията, защото идущата година пѣкъ иде ней-ний редъ за избори, та трѣбвало би да докаже, че продължава да поддържа „хармония“ съ пра-вителството. Инакъ, безъ симпатитѣ на прави-телството, като сигурна помощъ, не е добръ, може би. Такъвъ е принципътъ на самоуправ-ленieto у насъ. Впрочемъ, има врѣме; ще гово-римъ, какъ ставатъ слуги и нечленове градски съ-вѣтници.

— Въ минѣлия ни брой се е промѣкнѣла една грѣшка, която трѣбва да поправимъ: меж-ду избранитѣ на 5-й Септемврий съвършено неволно сме пропуснали да съобщимъ още три имена: г-да Руси Матѣевъ съ 1419 гласа, Жено Георгиевъ съ 1418 гласа и Г. Чирпанлиевъ съ 1418 гласа. Тѣзи грѣшка се е явила по причи-на, че, при написването на имената за вѣстни-ка ни, провѣрявахме своитѣ свѣдѣния съ оная, които даваше и мѣстний Общинский Вѣстникъ.

— Учимъ се, че слѣдѣтѣенната властъ е почнала изслѣдванитѣ си по оплакванията на тукашнитѣ граждани за градскитѣ избори. Ний се прѣдпазваме, да прокукуваме за края на този процесъ, макаръ да знаемъ кой пѣкъ че катур-не хода му. Но дано поне сѣдебната властъ бѣде на висотата си, за утѣха на цѣлъ градъ. Само туй е нашето желание.

— Читателитѣ ни не ще сж забравили, че минѣлата година редакцията ни бѣше даде-на на сѣдъ за клѣвета противъ държавенъ чи-новникъ: русенския директоръ на гимназията г. Д. Мариновъ. Редакторъ-издателъ бѣше прѣдставилъ свидѣтелство отъ Русс. Апел. Прок. Надзоръ, че противъ г. Д. Маринова е заведено дѣло за злоупотребиения по служба. Сѣдѣтъ сирѣзъ разглеждането на дѣлото, до слѣдъ разглеждането на обвиненията противъ г. Маринова. Практическиятъ резултатъ отъ туй дѣло е, че редакторъ-издателътѣ ни нѣ-ма да бѣде сѣденъ, защото злоупотребителътъ не ще бѣде сѣденъ. Той е прѣмѣстенъ въ Руссе въ София, пакъ на служба, разбира се; слѣдо-вателно, противъ него дѣлото, кисне у слѣдовате-ля . . . Нашитѣ думи къмъ г. Министра на Просвѣщенieto: „Г-не Министре! Вашиятъ ди-ректоръ Д. Мариновъ краде държавни изкуства и пари, че мърси ли още това мѣсто?“ —стожъ, прочее, въ сила, съ исклучение, че мърси вече не сѣщото мѣсто, а друго.

— Тукашниятъ гърцки в. „Одисеосъ“ брѣтъвлъ нѣщо за насъ по писаното ни за град-скитѣ избори, споредъ както ни казахъ нѣкои. Ний сме прѣврѣли този вѣстникъ и отдавна да-же сме отстранили всѣка възможность да мърси редакцията ни. И сега той, види се, има нѣка-къвъ интересъ да търси и да чете вѣстника ни. Не мислимъ никакъ да се занимаваме съ глу-потитѣ и угодиловостта, която се стареа да докаже този пасквилъ къмъ правит. партизани. Нека имъ е честита неговата защита! Той е способенъ асѣл да имъ се подмилва, като котка.

— Могатъ да се даватъ телеграмми, за доста-вяние въ сѣщия градъ, въ който се подаватъ. Так-сата е 50 ст. до 25 думи. Това — споредъ едно обявление отъ Тел. Поч. Станция.

ПРИСЪДА

№ 12.

Гр. Руссе, 4 Февруарий 1893 година.

Въ името на Негово Царско Височество

ФЕРДИНАНДЪ I,
Българский Князь.

Продължение отъ бр. 76.

жати нѣкое оклѣветаване и оскърбление върху сегашното правителство и Господи-на Стамболова, защото въ тѣхъ ако и да се обсеждатъ исторически извѣстни прави-телствени дѣйствия, но не сж отнасятъ къмъ дѣйствително нито къмъ сегашното правителство, нито къмъ Г-на Стамболова; 8) Че извършено-то отъ подседимий прѣстѣпление, — оскърбе-ние чрѣзъ печата Президентъ Министра Стам-болова, по поводъ изпълнение служебнитѣ му обязанности, е прѣвидено въ II алинея на чл. 30 отъ закона за печата, по който минимумъ на наказанието е два мѣсеценъ затворъ. Но като се вземе прѣдъ видъ, че минимумъ на наказа-нието по сѣщия членъ, за оклѣветаване длѣж-ностно лице, е единъ мѣсеценъ затворъ, когато въ сѣщностъ прѣстѣплението — оклѣветаване, е мѣщо по-тежко отъ оскърблението; че под-седимий е ималъ добро минало и че за прѣвъ пѣтъ е даденъ подъ сѣдъ за извършване пуб-лично прѣстѣпление чрѣзъ печата, за това ще бѣде крайно несправедливо да му се наложи минимумъ отъ наказанието 2 мѣсеценъ затворъ, вслѣствие на което Сѣда намира за нужно, да се ходатайствува, съгласно ст. 816 отъ Врѣ-мен. Сѣдебни правила прѣдъ Негово Ц. Висо-чество за намаление наказанието му на двѣ седмиченъ затворъ.

На тѣзи основания и чл. чл. 811, 815 п. I и 3 отъ Врѣмен. Сѣдебн и Правила, като призна подседимий, Петръ Бобчевский, редакторъ-из-дателъ на в. „Черно Море“ отъ гр. Варна, по народностъ българинъ, 31 годишенъ, за неви-новенъ въ това, че е оскърбилъ и наклѣветилъ правителството и Президентъ Министра Стам-болова, съ пассажитѣ помѣстени въ в. „Черно Море“ брой 70-й, въ статията подъ заглавие „Измѣнение на Конституцията“, които почватъ съ думитъ „но прѣвѣждайте дѣлата на испол-нителната властъ, на правителството съ всич-китѣ му органи, и се свършва съ думитъ „Боже пази, нѣма да изброяваме“, както и съ тия, ко-ито сж намиратъ въ сѣщия вѣстникъ и поч-ватъ съ думитъ „нѣколко годишнитѣ тревоги“, а се свършватъ „ний не сме сѣдѣли да кри-тикуваме правителственитѣ произволи, а имаме желание и да се отвърне този башбобозукъ въ разсѣкванията на жизненни въпроси“, а вино-венъ въ това, че е оскърбилъ Господинъ Стам-болова, Министръ-Прѣдседателъ, по поводъ из-пълнение служебнитѣ му обязанности, съ пас-сажа, който се намира на I стр., 4-й стѣлъбъ на сѣщия вѣстникъ и който почва съ думитъ „у насъ се нарушавани най-свѣтитѣ права“ и се свършва съ думитъ „това вече не е грѣшка, то не е глупостъ, това не е наивностъ, а това е най-силена съвѣтъ, това е оповане отъ властъ“;

П р и с ѣ д и :

Измѣнѣва присѣдата на Варненский Окр. Сѣдъ отъ 5 Январий 1893 год. подъ № 372, така: Осѣжда Петръ Бобчевский, съгласно чл. 30 отъ закона за печата, да издържи два мѣ-сеценъ тѣмниченъ затворъ, но прѣдъ видъ ст. 816 отъ Врѣмен. Сѣдебни Правила, да се ход-атайствува прѣдъ Негово Ц. Височество за на-маление наказанието му на 15 дневенъ затворъ, а по другитѣ обвинения се оправдава.

Присѣдата е окончателна и подлѣжи на обжалване прѣдъ Върховний Кассационенъ Сѣдъ въ двѣ седмиченъ срокъ, считанъ отъ денѣтъ на съобщението му въ прѣписъ на под-седимий.

На първообразното подписаха: Подпрѣд-сѣдателъ Н. Ст. Абаджиевъ, членове: Д. Тодор-овъ и К. Ксантовъ и приподписалъ Подсек-ретаръ И. Мутафовъ.

Вѣрно съ първообразното
(Подписаха):

П. Прѣдсѣдателъ: Н. Ст. Абаджиевъ.
П. Секретаръ: И. Мутафовъ.

Настоящата присѣда биде обтѣжена отъ П. Бобчевский, но Върховний Кассационенъ Сѣдъ оставилъ безъ послѣствие кассационната жалба. На 8-й Май 1893 г. П. Бобчевский под-несе телеграфическа молба до Негово Царско Височество въ Търново, за пѣлно помилване. Отъ 12 до 27 Май П. Бобчевский издържѣ 15 дневния затворъ въ Варна.

Редакцията.

КНИЖНИНА.

НОВИ КНИГИ И СПИСАНИЯ.

Получихъ се въ редакцията слѣднитѣ нови книги и списания:

(Продълж. отъ 77 бр.)

4) „Домадъ“ за състоянието на Севлие-ското окръжие прѣзъ 1892—1893 г. Отъ Севл. Окр. Управителъ Г. Поповъ. — Прѣдставенъ на тѣждодинната сессия отъ Севл. Окр. Съвѣтъ. Севлиево. Скоропечатн. на П. Мутафовъ и С-ие. 1893 година.

Домадътъ на г-на Попова е особенно ин-тересенъ по лихварството и по управленето на сел. общини. Освѣтъ туй, той съдържа и доста интересни свѣдѣния по индустрия-та въ окръга, главно въ Габрово. Най-на-край, г-нъ Поповъ стои на извѣстна висо-та, като прѣпоръчва на Съвѣта, да не гле-да на работитѣ си прѣзъ очилата на пар-тизанството, както и да не гледа на лично-

Прѣписъ.

ститѣ, че еди-кой билъ внесълъ прѣдложе-ние, та за туй да не го разгледа съвѣстно. Ако тѣзи примѣрна прѣпоръка е искрена, ако тя не е само въ официалнитѣ книжа, — ний вземаме г на Попова за единъ чи-новникъ съ пѣлно достоинство, още повече, като виждаме и арлитѣ му разсѣждения въ доклада, съ които ще се занимаемъ на отдалѣно. Но отъ г. Попова виждаме, че той запалва „юргана за блѣхата“: напада вси-китѣ адвокати топанъ, като безсѣвѣстни скубачи . . .

5) „Послѣднитѣ дни на Лудовика XVI.“ Отъ Вилх. Руллионъ. Прѣвелъ отъ френски Варт. Робертвичъ. Руссе Скоропечатница на Спиро Гулабчевъ. 1893 г. Цѣна 30 ст.

Тѣзи книжка е посветена отъ прѣво-дана на Н. Ц. Височество, „потомъкъ на най-прославения, безсмъртния и най-вели-кодушния Царъ-мъченикъ“.

Г-нъ В. Робертвичъ желае да бѣде полезенъ, но, като не българинъ не владѣе колкото трѣбва добръ българския езикъ, а това се явява като трѣнь и въ очитѣ и на езика на българския читателъ. Безъ да желаемъ да уторчаваме г-на Робертвича, прѣпоръчваме му извънредно голѣмо вни-мание по българския езикъ, шомъ желае да снабди книжницата си съ нѣкоп отбор-ни прѣводи.

6) „Единъ погледъ върху бѣдѣщето.“ Отъ Ричардъ Михаелисъ, редакторъ на „Чикагската Нова Пресса“. Отоворъ на „Единъ прѣгледъ вър-ху миналото“, отъ Едуардъ Беллами. Прѣвелъ отъ нѣмски Вартоломей Робертвичъ. Разградъ. Скоропечатница на Ст. Ив. Килѣфарски и С-ие. 1893. Цѣна 1 левъ.

7) „Западната Царица.“ Отъ Фил. Бергевъ. Подлистникъ. Прѣвелъ отъ нѣмски Варт. Ро-бертовичъ. Разградъ. Печатница С. Икономовъ. 1893. Цѣна 20 ст.

8) „Учителъ“, мѣсечно педагогическо-обще-ственно списание за учители и възпитатели. Година I, книж. I — Септемврий. Редактиралъ се отъ единъ плодически учителски кръгъ, а се издава отъ Хр. Д. Максимовъ, въ Пловдивъ. Цѣна за половинъ година 3 лева.

9) „Цѣлина“, селско мѣсечно списание за сто-панство, поминѣтъ, наука и книжнина. Год. II, кн. IX — Септемврий. Издава и нарежда дру-жеството „Селски приятелъ“ въ Пловдивъ. Цѣна: за година 5 лева, испращани до уредника Хр. Д. Максимовъ въ Пловдивъ.

10) „Моралистъ“, съврѣмenni книжки за всѣкого. Книжка първа: „Нѣколко думи противъ пиянството.“ Отъ Д. Д. Б-въ (Д. Правдинъ). Руссе. Издаване и печатъ на Ст. Ив. Роглевъ. 1893. Цѣна 30 ст.

Г-нъ Д. Д. Б-въ търси издателъ, за да направи отъ книжкитѣ си мѣсечно списа-ние. Инакъ тѣ цѣли да излѣзватъ въ неоп-рѣдѣдени срокове. „Всѣки свѣтостъ човѣкъ признава“, казва той, „че нашитѣ сегашни хора въ нравствено отношение сж отишли и отиватъ много назадъ. А немъ нравствен-ността не е единъ отъ най-якитѣ ло-стове на общественитѣ и държавнитѣ бла-годенствия?“ — Както се вижда отъ загла-вието, тѣзи книжка се занимава противъ пиянството и е крайно интересна, както и съ хубавъ слогу.

Желаемъ успѣхъ на автора.

11) „Сѣдебна Библиотекa“, ежемѣсечно спи-сание за законодателство, правосѣдие и админи-страция. Година VI, кн. V — Май. Ред.-издателъ И. Н. Минтовъ. Ямболъ. Цѣна: за година 6 л.

12) „Звѣздица“, мѣсечно иллюстрирано спи-сание за дѣца. Година II. Кн. VII — Септем-врий. Редакторъ Н. Вѣловъ-жидовъ — София. Цѣна: за година 2 лева.

Редакцията на това хубаво списание е приготвила нова V книжка

13) „Крѣпостъ“, расказъ за дѣца (съ 11 кар-тини), цѣната на която е 20 ст.

14) „Юридическо Списание“ издаватъ П. Па. Данчовъ, Геор. Згуревъ и Л. Каблешковъ въ София. Год. V Книжки (заедно) VII, VIII и IX Юлий, Августъ и Септемврий. Цѣна: за година 10 лева.

15) „Ветеринарна сбирка“, мѣсечно списание по ветеринарната медицина и скотовѣдството. Год. II, книж. VIII — Августъ. Главенъ редак-торъ Л. Тихомѣтевичъ — София. Цѣна за го-дина 6 лева, за полов. год. 3 лева.

Обявление

Извѣствамъ на г. г. интересующи се, че отъ 15-й Септемврий т. г. отво-рихме въ гр. Варна, улица „Драгоманъ“ (срѣщу протестантската църква) книго-вѣзница подъ фирма

„ВЛАДИМИРЪ Р. БЛѢСКОВЪ“

Премамъ за подтвързване всѣкакви видове тевтери и книги отъ проста до най-изящна подтвързвалъ, а сѣщо писмоп-ници, папки, рамки за фотографии и вси-чки въобще прѣдмѣти, относящи се до Галантерийно-Книговѣско искусство.

Работа акуратна, бърза и цѣни най-умѣрени.

Съ почитание:

за Влад. Р. Блѣсковъ: Иванъ Прухникъ.

3—416—1.

НОВИ
КНИГИНОВИ
КНИГИ

НОВИ КНИГИ

Излизхож отъ печатъ и намиратъ се за продажъ
у всички книжарници слѣдующитъ
нови учебници и
други книги :

за основнитѣ училища.

Букваръ по аналитическо-синтетическата метода заедно съ първа читанка, съставенъ отъ П. Д. Жилковъ, съ 25 хубави картинки изъ вътрѣ . . . л.—50
Ракководство за прѣподаване по горний Букваръ. Съставили П. Д. Жилковъ и Р. В. Радевъ . . . л.—80
Ракководство за устни и писмени упражнения (чрѣзъ картинки) по български езикъ, отредено за срѣдний курсъ на основнитѣ училища. Съставилъ Д. Мипевъ въ двѣ книжки:
I книжка за ученици съ 160 картини
II „ „ учители,
Картина Св. Истории, или образи (12—18 с. м.) за нагледно изучаване по-важнитѣ събития на Вехтий и Новий Завѣтъ въ първо отдѣление. Въ двѣ части:
I ч. съ 31 хубави картини за Вехтий Завѣтъ л.—30
II ч. съ 40 „ „ „ Новий „ л.—40

за трети курсъ отъ основнитѣ училища и градскитѣ трикласни и въобще за нисшитѣ реални и гимназиални классове.

Св. История за мъжскитѣ и дѣвически гимназии, педагогическитѣ училища, духовнитѣ семинарии и трикласнитѣ училища, съставилъ Н. Р. Блѣсковъ, въ двѣ части:
I ч. за Вехтий Завѣтъ съ 31 хубави картини л. 1.20
II ч. „ Новий „ 40 „ „ л. 1.50
Кратко учение за богослужението на православната църква, съставилъ Ил. Р. Блѣсковъ съ 36 образи . . . л. 1—
Физика за долнитѣ классове на гимназитѣ и за трикласнитѣ училища. Съставилъ С. Вацовъ, съ образи 237. л. 2.50
Учебникъ по минерологията за III классъ на трикласнитѣ държавни и общински училища. Съставилъ Христо Ярковъ, съ 83 фигури . . . л. 1.40
Геология, учебникъ за срѣдни училища прѣв. С. Д. В. съ 24 фигури и съ една колорирана геологическа карта частно България . . . л. 1.50
Илюстрована географическа христоматия, отъ Воронежскитѣ и Малининъ. Прѣвелъ С. Христовъ съ 44 карт. извътрѣ л. 2.—
Домашно стопанство или домакинство. Ракководство, съставено отъ Любича Лолкина, съ 94 образи извътрѣ л. 2.—
за висшитѣ реални и гимназиални классове
Христоматия за IV классъ съ подробенъ учебенъ показателъ. Съставилъ Ив. Пѣвевъ . . . л. 2.—
Елемент. планиметрия. Съставилъ М. Квартирниковъ, съ 178 чъртежи извътрѣ л. 3.—
Начална Алгебра. Съставилъ Ив. Н. Гюзелевъ л. 6.—
Зоология по Д-ръ А. Фричъ, Прѣвелъ А. Н. Явашевъ, съ 950 изобразения на 688 фигури и съ една колорирана таблица въ края за расподѣлението на животнитѣ въ области и подобласти . . . л. 4 —
Ботаника. По Ф. В. Росицки. Прѣвелъ А. Н. Явашевъ съ 260 образи извътрѣ и една колорирана карта въ края за растителнитѣ поеси . . . л. 3.—
Неорганическа химия отъ Ив. М. Гюлмезовъ въ двѣ части отъ които: I ч. за металлоидитѣ, второ поправено издание, съ 63 образи извътрѣ . . . л. 2.—
II ч. за металитѣ съ 19 образи . . . л. 2.—
Органическа химия отъ сѣция съ 25 обр. извътрѣ л. 2.—
Кратка История на православната християнска църква, съставена по рускитѣ учебници на П. Смирнова и А. Рудакова отъ И. Р. Блѣсковъ . . . л. 1.—
Първа френска читанка съ пояснителни бѣлжски и рѣчничъ. Съставилъ Ив. П. Славеиковъ, съгласно съ программа за II, III и IV классове на гимназиалнитѣ и трикласни училища л. 1.6.0

Различни.

Срѣдство за прѣдпазване отъ охтиката. Прѣвелъ Г. Д. Начевичъ л.—20
Общи понятия за зараза и за прѣдпазване отъ холерата. Написалъ Д-ръ А. Шинманъ . . . л.—20
Овоци дървета и сущение на овоци. Съставилъ П. Атанасовъ. Второ прѣработено и допълнено издание съ 12 образи извътрѣ л.—60
По-обширно описание за обема и пр. на горѣписанитѣ учебници и др. може да се види въ новия описъ, който се испрати до всички частни книжарници изъ книжестото. —Пловдивъ, 7. IX—93 г.

отъ книжарницата
на Хр. Г. Дановъ.

2—444—1

НОВИ
КНИГИНОВИ
КНИГИВАРНЕСКА ДЪРЖАВНА ДѢВИЧЕСКА ГИМНАЗИЯ
„МАРИЯ МУХА“.

ОБЯВЛЕНИЕ.

М. 37

Извѣстия се за знание на интересующитѣ се, че на 25-й того, въ 2 часа послѣ пладнѣ, въ помѣщенieto на Варненската Окр. Постоянна Комиссия ще се прояведе маюнадавателенъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване на прѣдприемачъ доставката отъ 1-й Октомврий т. г. до 1-й Септемврий 1894 год. на хлѣба, мѣсото и равнитѣ други про-
Отговорникъ: П. Чебай,

доволственни продукти за пансиона при сѣщата гимназия.

Търга ще се произведе отдѣлно за хлѣба, мѣсото и равнитѣ продукти. Залогъ се иска: за хлѣба 240 лева, за мѣсото 180, и за равнитѣ продукти 240 лева.

Поемнитѣ условия могатъ да се прѣгледватъ въ Постоянната Комиссия всѣки присѣтственъ день и часъ.

Переторжка ще стане на слѣдующия день.

Варна, 18 Септемврий 1793 г.

Отъ Дирекцията.

1—445—1

ОБЯВЛЕНИЕ.

Въ Картографическото Отдѣление на Литографията ми се намиратъ подъ печатъ слѣдующитѣ училищни-политически карти за Горний Курсъ на Основ. Народни училища и за Трикласнитѣ училища:

1. Европа	въ масштабъ 1:4,000,000 (168-130 с-метра)
2. Сѣверна-Америка	1:8,000,000 (126-118 „)
3. Южна-Америка	1:8,000,000 (126-98 „)
4. Азия	1:8,000,000 (180-142 „)
5. Африка	1:8,000,000 (136-124 „)
6. Австралия и Полинезия	1:12,000,000 (190-126 „)
7. Балканский Полуостровъ	1:1,000,000 (160-142 „)
8. Географич. Атласъ за всичкитѣ части на свѣта, състоящъ отъ 32 карти.	

Европа е вече отпечатана и се продава на слѣдующитѣ цѣни: Налепена на платно 15 лева едната.—На листове съ корици—12 лева.

Къмъ края на Октомврий ще бждѣтъ печатани и готови за продажъ Сѣверна и Южна-Америка.

3—437—2

Янко С. Ковачевъ.

ОТЪ СЪДЕБИТѢ ПРИСТАВИ ПРИ ВАРНЕШ. ОКР. СЪДЪ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2532

Подписанный П. Костовъ Помощи. Съдебенъ Приставъ при Варненскій Окр. Съдъ, на VI Добрич. участъкъ, съгласно чл 1037 отъ граждан. Сждо-производство, обявямъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настояще-то въ вѣстникъ „Черно Море“ до 31 день въ канцелярията си въ гр. Добричъ, ще извършъ публичната продажба на слѣдующитѣ имоти, принадлежащи на Петръ Каба Ивановъ отъ с. Кадиево, на-ходящи се въ синора на сѣщото село, именно: Нива на „Паспалъ Йолу“ 1 хектаръ и 2 декара, оцѣнена за 150 лева; Нива на „Мешеликъ Конаа“ 7 декара, оцѣнена за 80 лева; Нива на Емирков. пжтъ, 1 хектаръ и 2 декара, оцѣнена за 125 лева; Лозье, два декара и два ара на „Ч. Кория“, оцѣнено за 150 лева.

Тѣзи имоти сж на поменжтий Петръ Каба Ивановъ, не сж заложени, а се продаватъ за исплащанье дългътъ му по исплнит. листъ No 1733, издаденъ отъ П-й Добричскій Мировий Сждия къмъ Иванъ Георгиевъ отъ с. Семизъ Алж.

Желающитѣ да ги купятъ могатъ прѣвъ работното врѣме да дохождатъ и наддаватъ.

гр. Добричъ, 27 Августъ 1893 год.

П Съдеб. Приставъ: П. Костовъ.

3—433—2

ОБЯВЛЕНИЕ

М. 4027

Подписанный Д. Капитановъ, Съдебенъ Приставъ при Варнен. Окр. Съдъ на I Добрич. Участъкъ, на основание чл. чл. 1008 — 1025 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявямъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настояще-то въ в. „Черно Море“ и до 31 день въ канцелярията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ недвижими имущества принадлежащи на Никола Мирчевъ отъ с. Балладжа, а тѣ сж: 1) Нивата „Сюлюкъ Тарла“ отъ 15 декара, на-дяща се въ землището на с. Балладжа при сѣсди: Калчо Цоневъ, Церю Панайотовъ, Хасанъ Салиевъ и Иминъ Ахмедовъ, оцѣнена 150 лева. 2) Нивата „Акъ Пилитъ“, отъ 4 дек. въ сѣщото землище, при сѣсди: Хасанъ Чаушъ, пжтъ и отъ двѣ страни гора, оцѣнена 40 л. 3) Нивата „Калфа Тарла“, отъ 8 декара въ сѣщото землище, при сѣсди: Хасанъ Фейзуловъ и отъ три страни пжтъ, оцѣнена 80 лева. 4) Нивата „Кюй Диби“ отъ 3 декара, въ сѣщото землище, при сѣсди: Хасанъ Сюбейли, Хасанъ Фейзуловъ пжтъ и кладенецъ, оцѣнена 28 лева.

Тѣзи имущества ще се продаждѣтъ за удовлетворение искътъ на Варненската земледѣл. Касса по исплнит. листъ No 1037 отъ 10 Юний 1892 год. на Ковлуджан. Мировий сждъ, съгласно се отъ 465 л. и 50 ст. съ лихвитѣ имъ 9% отъ 4 Май 1891 год. и др.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣнката. Интересующитѣ се могатъ да виждатъ кижката по продажбата всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцелярията ми.

Гр. Добричъ, 31-ий Августъ 1893 г.

I п. Съдеб. Приставъ: Д. Капитановъ.

3—434—2

AVIS

La manufacture de pianos avec usine à vapeur de Ferd. Thürmer à Meissen enSaxe recommande à l'attention d'un public estimé ses pianos excellents qui ont reçu à plusieurs reprises des premiers prix à des expositions internationales.

Ces pianos s'excellent par leur structure bien solide, leur extérieur élégant, leur légèreté du toucher et leur ton plein et mélodieux. Grâce à l'arrangement pratique concernant les machines les prix sont les plus civiles possibles.

Plusieurs pianos ont été déjà vendus à Varna par l'entremise de monsieur

M. ZENDA à VARNA

qui est à la disposition avec des prix-courants illustrés et qui donnera toute information désirant l'achat de ces pianos.

ИЗЛѢЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ

„Курсъ на новата история“
отъ В. Я. Шульгинъ.

ЦѢНА 4 ЛЕВА.

Намира се за продажъ въ книжарницата на

Г. И. ПЕНКОВЪ & С^и
въ Казанлъкъ.При сѣщата книжарница се намира и
„Курсъ на орѣднѣвковната история“

отъ сѣщия съставителъ.

ЦѢНА 3 ЛЕВА.

Поръчки непридружени съ стойността не се изпълняватъ. Отстъпъ 25%.

Печатисе:

„Курсъ на старата история“
отъ сѣщия съставителъ.

3—443—1.

ИЗЛѢЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ

БУКВАРЪ СЪ ЧИТАНКА

за I-во отдѣление на първий курсъ на основнитѣ народни училища, отъ Г. Кировъ Издание и печатъ на Янко С. Ковачевъ, София. Цѣна 60 стотинки.

Намира се за продажъ: за Софийскій окръгъ у Книжарницата на Българ. Евангелско Дружество въ София; за другитѣ окръзи—у Книгопечатницата ми въ София.

На г. г. Книжаритѣ, както и на поръжитѣ за бѣдни ученици се прави приличната отстъпка.

3—439—2

Янко С. Ковачевъ.

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ нова

сѣ всичкитѣ удобства. За сиревки трѣба да се обръщатъ въ дюгана на г. К. Гаргаричевъ — Варна. 3—412—3.

Варна—Печат. Войничковъ.